

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobkyně: **K. S.**
bytem X
zastoupena Mgr. Janou Slintákovou, advokátkou
sídlem T. G. Masaryka 1838, Varnsdorf

proti

žalovanému: **Městský úřad Rakovník**
sídlem Husovo nám. 27, Rakovník

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Shrnutí žaloby

1. Dne 30. 12. 2021 žalobkyně podala žalobu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného. Ten podle žalobkyně spočívá „v postupu žalovaného v řízení o přezkoumání oprávněnosti vyhodování“.
2. Žalobkyně uvádí, že dne 17. 12. 2019 obdržela od žalovaného oznámení o dosažení 12 bodů a výzvu k odevzdání řidičského průkazu. Proti tomu podala námitky. Ty žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 11. 2. 2020, č. j. MURA/6590/2020. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala odvolání. Žalobkyně sice následně obdržela rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále „krajský úřad“) ze dne 26. 2. 2021, č. j. 045898/2020/KUSK/OLPPŘ/ZAM; to se „*však netýkalo odvolání, které žalobkyně podala.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

Rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné“. Dne 29. 3. 2021 žalobkyně obdržela opětovnou výzvu k odevzdání řidičského průkazu. Jednalo se však o zjevně neoprávněnou výzvu. Celý popsany postup žalovaného žalobkyně považuje za nezákonný zásah. Žalovaný podle žalobkyně porušil její základní práva. Navrhuje, aby soud postup žalovaného v řízení o námitkách označil za nezákonný.

3. Ve vztahu k subjektivní lhůtě k podání žaloby žalobkyně uvádí, že se o nezákonném zásahu žalovaného dozvěděla dne, kdy byla zastavena Policií České republiky a zjistila, že není vedena jako držitelka řidičského oprávnění. Subjektivní lhůta k podání žaloby tak uplynula 2. 1. 2022.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný v první řadě namítá opožděnost podané žaloby. Podle něj ze správního spisu vyplývá, že krajský úřad rozhodnutím ze dne 26. 2. 2021, č. j. 045898/2020/KUSK/OLPPŘ/ZAM, zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného o námitkách ze dne 11. 2. 2020 v celém rozsahu. Rozhodnutí nabylo právní moci 2. 3. 2021. Dne 30. 3. 2021 pak byla žalobkyni vhozena do schránky opakovaná výzva k odevzdání řidičského průkazu. Žalobkyně podala podnět k přezkumu rozhodnutí. Ministerstvo dopravy ve sdělení ze dne 12. 8. 2021 shledalo postup správních orgánů zákonným a přezkumné řízení nezačalo.
5. K námitce žalobkyně, že rozhodnutí krajského úřadu ze dne 26. 2. 2021 „*se netýkalo odvolání, které žalobkyně podala*“, žalovaný uvádí, že neeviduje žádné jiné její odvolání v dané věci. Podle žalovaného mohla žalobkyně rozhodnutí krajského úřadu napadnout žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s., což neučinila. Nezákonný postup správního orgánu v průběhu řízení lze napadnout právě žalobou proti meritornímu rozhodnutí.
6. Navíc ani nebyla dodržena dvouměsíční subjektivní lhůta k podání žaloby podle § 82 s. ř. s. Ta podle žalovaného běžela nejpozději od doručení opětovné výzvy k odevzdání řidičského průkazu. Na její běh nemohlo mít vliv tvrzené zastavení policisty, od kterého teprve žalobkyně odvíjela běh žalobní lhůty. Navíc žalobkyně byla Policií ČR řešena pro přestupkové jednání již dne 9. 9. 2021, čili jde o tvrzení zcela účelové. Pokud jde o postup žalovaného v řízení o námitkách, byl zákonný, jak potvrdil krajský úřad.
7. Na vyjádření žalovaného žalobkyně již nereagovala.

Zjištění vyplývající z obsahu správních spisů

8. Soud z předložených správních spisů sp. zn. OD01/59784/2019 (řízení o námitkách proti záznamu 12 bodů) a sp. zn. OD01/24968/2021/Gurbo (přestupkové řízení pro neodevzdání řidičského průkazu a pro řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění dne 9. 9. 2021) zjistil následující.
9. Dne 17. 12. 2019 bylo žalobkyni doručeno oznámení žalovaného č. j. MURA/58161/2019 o dosažení 12 bodů, kterým byla současně vyzvána k odevzdání řidičského průkazu.

Žalobkyně podala námitky, v nichž tvrdila, že tři zápisy bodů neodpovídají skutečnosti, protože evidované přestupky nespáchala.

10. Žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 2. 2020, č. j. MURA/6590/2020, námitky zamítl jako nedůvodné a potvrdil záznamy bodů. V odvolání žalobkyně napadené rozhodnutí označila „č. j. MURA/58161/2019“ ze dne 11. 2. 2020 s tvrzením, že se jednalo o rozhodnutí, kterým byly zamítnuty její námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů.
11. Žalovaný ve výzvě ze dne 25. 2. 2020 žalobkyni upozornil, že „č. j. MURA/58161/2019“ je číslem jednacím oznámení o dosažení 12 bodů, které není rozhodnutím a nelze se proti němu odvolat. Žalobkyni vyzval, aby specifikovala, proti kterému rozhodnutí odvolání směřuje.
12. Žalobkyně odvolání doplnila podáním ze dne 2. 3. 2020, v němž uvedla, že *„odvolání směřuje proti rozhodnutí Městského úřadu Rakovník č.j. MURA/6590/2020 ze dne 11. 2. 2020, kterým byly zamítnuty moje námitky jako nedůvodné“*.
13. Krajský úřad rozhodnutím ze dne 26. 2. 2021, č. j. 045898/2020/KUSK/OLPPŘ/ZAM, zamítl odvolání žalobkyně proti *„rozhodnutí Městského úřadu Rakovník, Odbor dopravy [...], ze dne 11.02.2020, vydané pod sp.zn. OD01/59784/2019 a č.j. MURA/6590/2020“* a toto rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí nabylo právní moci 2. 3. 2021.
14. Ministerstvo dopravy přípisem ze dne 12. 8. 2021 žalobkyni sdělilo, že její podnět ze dne 1. 4. 2021 k přezkumu rozhodnutí krajského úřadu ze dne 26. 2. 2021 neshledalo důvodným. Žalovaný i krajský úřad podle něj postupovali v souladu s právními předpisy. Dle doručenky si žalobkyně v úložní době na poště zásilku s přípisem nevyzvedla a ta jí byla vhozena do schránky dne 31. 8. 2021.
15. Z druhého předloženého správního spisu sp. zn. OD01/24968/2021/Gurbo soud zjistil, že v návaznosti na právní moc rozhodnutí krajského úřadu žalovaný podruhé vyzval žalobkyni k odevzdání řidičského průkazu. Zásilka s touto výzvou byla připravena k vyzvednutí na poště dne 18. 3. 2021 a byla žalobkyni vhozena do schránky dne 30. 3. 2021. Žalobkyně ve stanovené lhůtě řidičský průkaz neodevzdala.
16. Znovu (potřetí) byla žalovaným vyzvána k odevzdání řidičského průkazu dne 1. 6. 2021. Na tuto výzvu žalobkyně zareagovala tak, že podle ní jde o výzvu předčasnou a nezákonnou, neboť proti svému „vybodování“ nadále brojí všemi prostředky a vydaná rozhodnutí jsou podle ní nezákonná.
17. Dále ze správního spisu vyplývá, že dne 9. 9. 2021 byla žalobkyně kontrolována policejní hlídkou, která zjistila, že má blokováno řidičské oprávnění od 5. 3. 2021. Bylo s ní sepsáno oznámení o přestupku, které odmítla podepsat.
18. Žalovaný nyní vede společné řízení o přestupcích, které měly spočívat v řízení bez řidičského oprávnění dne 9. 9. 2021 a v neodevzdání řidičského průkazu po právní moci rozhodnutí krajského úřadu.

Posouzení věci soudem

19. Soud se v první řadě zabýval přípustností žaloby. Obecně totiž platí, že přezkoumání zákonnosti jednotlivých úkonů správních orgánů učiněných v rámci správního řízení se nelze domáhat v rámci řízení o ochraně před nezákonným zásahem. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) zpravidla nelze v řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu podrobovat testu zákonnosti jednotlivé procesní úkony správního orgánu. K tomu primárně slouží žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, k jehož vydání zpravidla probíhající řízení vede. Připuštěním zásahové žaloby v takových případech by došlo k předstiženému posouzení zákonnosti jednotlivých procesních úkonů, které však samy o sobě nemají povahu zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s., ale jejichž zákonnost může mít význam při posuzování zákonnosti případného rozhodnutí. Ve výsledku by tak mohlo dojít až k rozložení řízení v nespočetnou řadu individuálních zásahů, které by účastník mohl napadnout nespočtem zásahových žalob, což by mohlo vést až k paralýze správního řízení (viz rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2019, č. j. 1 Afs 458/2018-42, č. 3965/2020 Sb. NSS, odst. 25–26, a tam citovanou judikaturu).
20. Jestliže jednání popsané v žalobě nemůže být ve světle výše uvedeného vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem zásahem ve smyslu legislativní zkratky dle § 82 s. ř. s., musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobkyně pravdivá. Chybí totiž podmínka řízení spočívající v přijatelném tvrzení nezákonného zásahu (viz rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2018, č. j. 9 Afs 85/2016-51, odst. 21, a tam citovanou judikaturu).
21. Nutno dodat, že odmítnout žalobu z uvedeného důvodu lze jen tehdy, je-li nemožnost, aby v žalobě tvrzené jednání bylo nezákonným zásahem, zjevná a nepochybná. V tomto je třeba přihlížet též k závěrům ustálené judikatury, která vysvětluje, které úkony veřejné správy nezákonným zásahem nejsou a nemohou být (např. jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které směřují k vydání rozhodnutí a samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení). Existuje-li rozumná pochybnost, je třeba zkoumat další procesní podmínky, a pokud jsou splněny, žalobu věcně projednat (viz již citovaný rozsudek NSS č. j. 1 Afs 458/2018-42, odst. 27).
22. Soud dále podotýká, že zásahovou žalobu je možné podat pouze tehdy, není-li přípustná žaloba proti rozhodnutí či na ochranu proti nečinnosti (viz již citovaný rozsudek NSS ze dne 9. 4. 2020, č. j. 5 As 201/2019-28, odst. 11).
23. V nyní posuzované věci žalobkyně označuje za nezákonný zásah obecně postup žalovaného „v rámci řízení o přezkoumání oprávněnosti vybodování“, tedy v řízení o námitkách žalobkyně proti provedení záznamu bodů v registru řidiče dle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Konkrétní nezákonný (dílčí) úkon či úkony žalovaného v rámci tohoto řízení a důvod jeho či jejich nezákonnosti nespecifikuje.
24. Soud ve světle výše uvedené judikatury konstatuje, že žalobkyně se v zásadě domáhá přezkumu zákonnosti postupu žalovaného v řízení, které žalovaný zakončil svým rozhodnutím ze dne 11. 2. 2020, č. j. MURA/6590/2020, kterým námitky žalobkyně

zamítl. K tomu však primárně neslouží řízení o zásahové žalobě, jak je výše vysvětleno. Pokud žalobkyně nesouhlasila s kroky žalovaného v tomto řízení, mohla proti jeho rozhodnutí ze dne 11. 2. 2020 podat odvolání a domáhat se přezkumu postupu žalovaného a zákonnosti jím učiněných úkonů v jeho rámci. To také učinila. Pokud následně nesouhlasila ani se způsobem, jak její odvolání posoudil krajský úřad v rozhodnutí ze dne 26. 2. 2021, č. j. 045898/2020/KUSK/OLPPŘ/ZAM (což zjevně nesouhlasila, neboť v žalobě označuje toto rozhodnutí za nepřezkoumatelné), mohla se následně bránit správní žalobou proti rozhodnutí krajského úřadu podle § 65 a násl. s. ř. s. Touto cestou by dosáhla soudního přezkumu svých (v nynější podobě nepříliš konkretizovaných) výhrad vůči postupu žalovaného v řízení o jejích námitkách.

25. Nyní podaná zásahová žaloba tak nemůže být přípustná, neboť postup (dílčí úkony) žalovaného v řízení o námitkách, který vedl k vydání rozhodnutí ze dne 11. 2. 2020, nemůže být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.
26. Soud dále zvažoval, zda je na místě žalobkyni vyzvat k úpravě podané žaloby na jiný žalobní typ. Podle rozsudku NSS ze dne 9. 4. 2020, č. j. 5 As 201/2019-28, odst. 11, jsou správní soudy v případě chybně zvoleného žalobního typu obecně povinny žalobcům umožnit úpravu žaloby a jejího petitu. To neplatí, pokud žalobce zvolil nesprávný žalobní typ úmyslně nebo pokud mu odmítnutím „nesprávné“ žaloby nemůže být způsobena újma – pro projednání „správného“ žalobního typu nejsou splněny procesní podmínky nebo žalobce zároveň podal „správnou“ věcně projednatelnou žalobu (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43, odst. 35).
27. V nyní posuzované věci je zřetelné, že i pokud by nynější žalobu, podanou dne 30. 12. 2021, žalobkyně k výzvě soudu změnila na žalobu proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 26. 2. 2021, musela by být odmítnuta pro opožděnost (§ 72 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s.). Ve správním spise žalovaného sice není založena doručenka k tomuto rozhodnutí (soudu nebyl předložen odvolací spis krajského úřadu), ale žalobkyně v žalobě připouští, že toto rozhodnutí s doložkou právní moci 2. 3. 2021 – jímž bylo bez nejmenších pochyb rozhodnuto o jejím odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2020 (které je v něm výslovně označeno datem, spisovou značkou, číslem jednacím a shoduje se též obsahově) – obdržela. Ostatně z přípisu Ministerstva dopravy ze dne 12. 8. 2021 vyplývá, že žalobkyně podala dne 1. 4. 2021 podnět k přezkumu tohoto rozhodnutí krajského úřadu, v němž mj. namítá, že se krajský úřad dostatečně nevypořádal s jejími vznesenými námitkami. Samotný podnět žalobkyně ze dne 1. 4. 2021 to potvrzuje. Rozhodnutí krajského úřadu je v něm explicitně označeno datem vydání, číslem jednacím i spisovou značkou. Z toho vyplývá, že nejpozději k 1. 4. 2021 (pravděpodobně však dříve) se žalobkyně seznámila s obsahem rozhodnutí krajského úřadu ze dne 26. 2. 2021. Proto byla případná výzva ke změně žaloby ze strany soudu nadbytečná, neboť by zjevně nebyly splněny procesní podmínky (včasnost) pro projednání „správného“ žalobního typu.
28. Pro úplnost soud podotýká, že podnět k zahájení přezkumného řízení nemá žádný vliv na běh dvoutměsíční lhůty k podání žaloby proti rozhodnutí krajského úřadu dle § 72 odst. 1 s. ř. s., neboť nejde o řádný opravný prostředek, nýbrž o podnět k uplatnění dozorčího prostředku, jehož využití je na úvaze správního orgánu (viz Kocourek, T.: *Komentář k § 68*. In: Kocourek, T., Kühn, Z. (eds.): *Soudní řád správní: Komentář*. Wolters Kluwer,

Praha 2019). Stejně tak není pro běh lhůty v tomto případě relevantní datum zastavení žalobkyně policisty. I pokud by však význam mělo, ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně byla policisty pro řízení bez řidičského oprávnění řešena dne 9. 9. 2021 a žalobu podala 30. 12. 2021, tedy po uplynutí dvouměsíční lhůty dle § 72 odst. 1 i dle § 84 odst. 1 s. ř. s.

29. Žalobkyně dále v žalobě zmiňuje, že zjevně neoprávněná byla i opětovná výzva k odevzdání řidičského průkazu, kterou obdržela dne 29. 3. 2021. I pokud by snad soud tuto námitku vyhodnotil jako další úkon (vedle postupu žalovaného v samotném řízení o námitkách), který žalobkyně zásahovou žalobou napadá a shledal žalobu v tomto ohledu přípustnou, na každý pád by musela být odmítnuta pro opožděnost, neboť tuto podle žalobkyně nezákonnou výzvu obdržela v březnu 2021 a žalobu podala v prosinci 2021. Dvouměsíční subjektivní lhůta k podání žaloby (§ 84 odst. 1 s. ř. s.) by zcela jistě nebyla dodržena.
30. Soud tak dospěl k závěru, že pro projednání žaloby nejsou splněny procesní podmínky. Tento nedostatek již nelze odstranit ani úpravou žaloby k výzvě soudu. Proto soud bez dalšího žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
31. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s.
32. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, rozhodl soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, o vrácení žalobkyní zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 2 000 Kč. Tato částka bude žalobkyni vrácena z účtu soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze vygenerovat na www.nssoud.cz.

Praha 23. srpna 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu